

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/733/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214200117
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2017:4214200117.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s. so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, v konaní zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Michalská 14, Bratislava, proti žalovanému: F. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B., korešpondenčná adresa: L. K. XX/XX, B., o zaplatenie sumy 535,08 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 41,16 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 41,16 € od 21.1.2011 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 10,- € splatných vždy do posledného kalendárneho dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaný n e m á právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 8.1.2014 žalobca súdu doručil žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.990,82 € spolu s príslušenstvom - zmluvným úrokom vo výške 17,30 % ročne zo sumy 2.616,19 € od 22.12.2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.616,19 € od 22.12.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že žalovaný so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. (právny predchodca žalobcu) uzatvoril dňa 9.2.2006 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný si svoju povinnosť riadne a včas nesplnil, keď úver nesplatil ani do momentu konečnej splatnosti úveru. Ku dňu postúpenia pohľadávky (21.12.2010) jeho dlh predstavoval sumu 2.990,82 € pozostávajúcu z dlžnej istiny vo výške 2.616,19 € a úroku z omeškania vo výške 374,63 €. Podanou žalobou si uplatnil na zaplatenie túto sumu spolu so zmluvným úrokom a úrokom z omeškania z dlžnej istiny počnúc od 22.12.2010 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil na zaplatenie súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia.

2. Tunajší súd o podanej žalobe rozhodol rozsudkom č.k. 14C/733/2014-109 zo dňa 16.3.2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 14C/733/2014-124 zo dňa 25.5.2015 tak, že žalobu konštatujúc premlčanie uplatneného nároku zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, keď zároveň zobral späť žalobu v časti prevyšujúcej sumu 13 splátok splatných v období od 20.1.2010 do 20.1.2011 vo výške 535,08 € spolu s príslušenstvom. O podanom odvolaní a čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č.k. 5Co/30/2016-137 zo dňa 29.3.2017, ktorým pripustil čiastočné

späťvzatie žaloby nad sumu 535,08 € s príslušenstvom po sumu 2.990,82 € s príslušenstvom, v tejto časti napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil. V ostatnej zamietajúcej časti odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom rozhodnutí uložil tunajšiemu súdu posudzovať premlčanie individuálne vo vzťahu ku každej uplatnenej splátke s tým, že v danom prípade je potrebné aplikovať trojročnú premlčaciu dobu.

3. Tunajší súd riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu vo veci nariadil pojednávanie na deň 11.9.2017. Vec na tomto pojednávaní prejednal v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu. Po oboznámení sa s listinnými dôkaznými prostriedkami a to zmluvou o splátkovom úvere, zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s prílohami, vyjadrením, sadzobníkom, výpisom z účtu, všeobecnými obchodnými podmienkami, rozsudkom č.k. 14C/733/2014-109 zo dňa 16.3.2015, odvolaním spolu s čiastočným späťvzatím žaloby, opravným uznesením č.k. 14C/733/2014-124 zo dňa 25.5.2015, uznesením č.k. 5Co/30/2016-137 zo dňa 29.3.2017, vyjadrením žalobcu, oznámením o postúpení pohľadávky spolu s doručenkou ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 21.12.2010 žalobca nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči žalovanému titulom zmluvy o splátkovom úvere č. 0212159187 zo dňa 9.2.2006, ktorá je predmetom tohto konania. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené právnym predchodcom žalobcu písomným podaním zo dňa 28.12.2010. Ako vyplynulo z predloženej kópie doručenky, žalovaný prevzal predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky dňa 28.2.2011.

5. Ako vyplynulo zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0212159187, žalovaný túto ako dlžník uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu dňa 9.2.2006. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1.543,52 € (46.500,- Sk), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 41,16 € v období od 20.3.2006 do 20.1.2011. V zmluve bol medzi účastníkmi zmluvného vzťahu dohodnutý poplatok za správu úveru vo výške 1,65 € mesačne. RPMN bola v zmluve ustálená vo výške 9,49 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky.

6. Žalovaný v priebehu konania skutkové tvrdenia žalobcu nepopieral. Požiadal súd o povolenie možnosti úhrady dlžnej sumy v mesačných splátkach po 10,- €.

7. Predmetom konania v tejto veci zostal nárok na zaplatenie sumy 535,08 € (titulom dlžných splátok za obdobie od 20.1.2010 do 20.1.2011 ako aj uplatneného úroku z omeškania z jednotlivých splátok úveru počnúc odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok do zaplatenia.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

S účinnosťou od 1.1.2008 Občiansky zákonník v § 52 ods. 1 spotrebiteľskú zmluvu už definuje ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a, b zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004, predpisom *lex specialis*, s poukazom na 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

Zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095,21/4/1993, strana 29-34) túto smernicu je nevyhnuté využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť len ak súd má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti, čiže určiť, či je podmienka nečestná. Iba takto je možné chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke.

Podľa § 23a ods. 1 a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej so splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 5b zákona č. 250/2006 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.6.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 29b zákona č. 250/2006 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ustanoveniami § 5a ods. 1, písm. b) < a ods. X až 4 < sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

9. V danom prípade súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len čiastočne. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o splátkovom úvere riadiacej sa ustanoveniami § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ktorá je však súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

10. S ohľadom na tento záver súdu bolo v konaní potrebné zaoberať sa i skutočnosťou, či žalobca neuplatňuje premlčaný nárok, zistenie ktorej skutočnosti potom bráni súdu priznať mu plnenie voči žalovanému ako spotrebiteľovi, keď počnúc účinnosťou novely zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. je súd od 13.6.2014 povinný na premlčanie uplatneného nároku prihliadať z úradnej povinnosti. Zároveň bolo potrebné vysporiadať sa s otázkou, či na premlčanie (konkrétne premlčaciu dobu) uplatneného nároku je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide aplikáciu novely zákona č. 250/2007 Z. z. na posudzovaný právny vzťah súd je toho názoru, že prijatá novela nevykazuje znaky pravej retroaktivity, ktorá je v našom právnom poriadku neprípustná, ale ide o retroaktivitu nepravú, ktorá prípustná je (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 16/09 zo dňa 27.10.2010). Predmetnou novelou neboli dotknuté právne skutočnosti, ktoré vznikli počas platnosti a účinnosti skorších právnych noriem, nebolo odňaté právo navrhovateľa vzniknuté v minulosti podľa staršieho zákona (v prejednávanej veci právo na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom), boli len zmenené isté práva do budúcnosti, konkrétne právo s úspechom sa domáhať priznania tohto nároku v prípade, že tento je premlčaný. V danej veci, nakoľko predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Z hľadiska posudzovanej otázky je pre žalovaného ako spotrebiteľa nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednanú vec plynie podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka ako aj z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. V zmysle § 54 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka si žalovaní ako spotrebiteľia nemôžu zhoršiť svoje zmluvné postavenie len z dôvodu, že uzavreli zmluvu podľa Obchodného zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal. Ohľadne tohto svojho názoru súd poukazuje i na rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorého právnym názorom bol tunajší súd pri rozhodovaní v tomto spore viazaný, ktorý tiež mal za to, že v danom prípade je na predmetný spor a uplatnený nárok potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce trojročnú premlčaciu dobu. Premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku. Inými slovami, je to okamih, kedy oprávnený môže po prvýkrát s úspechom podať žalobu na plnenie záväzku. Občiansky zákonník objektívne vymedzuje začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda od toho, či oprávnený subjekt vie alebo nevie o svojom práve. Všeobecná trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé byť uplatnené v konaní pred súdom prostredníctvom žaloby.

11. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.2.2006 mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1.543,52 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 41,16 € v období od 20.3.2006 do 20.1.2011. Tiež mal preukázané, že žalovaný svoju povinnosť vyplývajúcu z uzavretej zmluvy o splátkovom úvere riadne a včas nesplnil, keď po konečnej splatnosti dňa 20.1.2011 pohľadávka veriteľa voči žalovanému (ktorá aj bola predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010) predstavovala sumu 2.990,82 €, z ktorej si žalobca ako právny nástupca spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. uplatnil v tomto konaní na zaplatenie splátky splatné v období od 20.1.2010 do 20.1.2011, celkovo vo výške 535,08 €.

12. Keďže predmetom konania je nárok pozostávajúci z neuhradených splátok úveru, ktoré boli v zmysle uzavretej zmluvy splatné v období od 20.1.2010 do 20.1.2011 súd aplikujúc ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. z úradnej povinnosti skúmal, či uplatnený nárok nie je čo i len z časti premlčaný, zistenie ktorej skutočnosti má za následok zamietnutie žaloby, alebo jej časti voči spotrebiteľovi. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého dlžník môže nárok veriteľa odvrátiť námietkou premlčania. Premlčacia doba je čas ustanovený v zákone na vykonanie práva a ak tento čas uplynie bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, dôjde k premlčaniu práva. Použitie námietky premlčania

má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva, čo potom znamená, že aj keď právo samo o sebe nezaniká, nemožno ho súdom oprávnenému priznať. V danom prípade sú vychádzal z § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je premlčacia doba 3-ročná. V uvedenej veci bol žalovanému poskytnutý úver, ktorý mal splácať v pravidelných mesačných splátkach v období od 20.3.2006 do 20.1.2011. Dňa 8.1.2014 si žalobca uplatnil svoj nárok podaním žaloby na súde, keď si v konaní uplatnil na zaplatenie neuhradené splátky splatné v období od 20.1.2010 do 20.1.2011 v celkovej výške 535,08 €. Z uvedeného, prihliadnuc na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. má súd za to, že uplatnená pohľadávka žalobcu pozostávajúca z dlhu na splátkach za obdobie od 20.1.2010 do 20.12.2010 celkove vo výške 493,92 € je premlčaná, keďže od splatnosti týchto splátok do podania žaloby na súd uplynulo obdobie viac ako troch rokov. Preto súd žalobu v tejto časti spolu s uplatneným príslušenstvom zamietol. Vo zvyšnej časti žaloby o zaplatenie sumy 41,16 € titulom neuhradenej splátky splatnej dňa 20.1.2011 s príslušenstvom (úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 41,16 € od 21.1.2011 do zaplatenia) súd podanej žalobe vyhovel, keďže žalovaným nepopreté skutkové tvrdenie žalobcu o vzniku a existencii dlhu titulom neuhradenej splátky úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0212159187 zo dňa 9.2.2006 mal súd preukázané a vo vzťahu k tomuto nároku nevzhliadol existenciu žiadnych skutočností, ktoré by nárok žalobcu ako veriteľa vo vzťahu k žalovanému ako spotrebiteľovi oslabovali, resp. vylučovali.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, keď s ohľadom na výsledok sporu, keď žalovaný bol v konaní úspešnejšou stranou sporu, vyslovil, že žalovaný nemá právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, keďže mu preukázateľne v súvislosti s týmito konaniami žiadne trovy nevznikli a žalovaný si náhradu trov konania v priebehu konania ani neuplatnil.

14. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 232 ods. 3, 4 CSP, keď vyhovel žiadosti žalovaného o povolenie možnosti úhrady dlžnej sumy v mesačných splátkach po 10,- € s lehotou splatnosti do posledného kalendárneho dňa každého mesiaca počnúc od právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia. Výšku navrhutej splátky súd považoval za primeranú výške dlžnej sumy a dobe splatenia, keď povinnosť plnenia v splátkach uložil žalovanému pod následkom straty výhody splátok pri porušení povinnosti riadneho splácania dlžnej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v troch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V prípade, ak odvolanie s prílohami nebude predložené v potrebnom počte vyhotovení, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 veta posledná CSP).